

- et højt sikkerhedsniveau
- information af fagligt kompetent personale
- hurtig og venlig ekspedition
- ikke for langt til det nærmeste apotek
- rimelig let adgang til et apotek også uden for normal åbningstid
- mulighed for at få medicinen bragt ud, hvis man er sengeliggende
- mulighed for at få fremstillet individuelle lægemidler, hvor lægen ønsker at ordinere dette.

Heroverfor står et naturligt ønske fra patienten og det offentlige, der betaler en del af lægemiddelforbruget, om, at omkostningerne i apotekssektoren er rimelige.

Lovforslaget drejer sig derfor først og fremmest om at sikre en rimelig balance mellem opfyldelsen af de nævnte behov for service og de dermed forbundne omkostninger.

Foreningen har givet tilsagn om at ville medvirke til at sikre denne balance, men man må også gøre opmærksom på, at lovforslaget ikke i sin foreliggende udformning tager fornødent hensyn hertil.

Det er således, at hvis økonomien i apotekssektoren ikke kan »hænge sammen«, vil hverken den farmaceutiske service eller apoteksproduktionen kunne opretholdes endsige videreudvikles.

Lovforslagets udformning er på alle områder, herunder også de økonomiske afsnit, præget af bemyndigelser. Lovbemærkningerne medvirker ikke på de afgørende områder til en afgrænsning af bemyndigelserne. Der er således mulighed for en administration, som på væsentlige områder kan påvirke den oprindeligt målsatte apoteksservice og i sidste instans true sikkerhedsniveauet.

Foreningen anerkender, at bemyndigelser er nødvendige i en kompliceret lovgivning, der skal holde i lang tid fremover. Med lovforslaget er man imidlertid gået videre, end

det er hensigtsmæssigt og nødvendigt. Det er således ikke acceptabelt, at ministeren bemyndiges til – uden reelle forhandlinger med apotekernes forhandlingsberettigede organisation – at kunne ændre i apotekernes indtægtsniveau, i reglerne for regnskabsaflæggelse samt at foretage væsentlige ændringer i indkomstfordelingen mellem de enkelte apoteker, således som dette eksempelvis kan ske ved oprettelsen af apoteksfilialer, eller ved overflytning af apoteksfilialer fra et apotek til et andet.

Konklusion

Danmarks Apotekerforening må advare folkettinget imod et lovforslag, som indebærer en alvorlig risiko for

- 1) en offentlig detailstyring af apoteksproduktionen, således at den i praksis ikke vil få mulighed for at leve op til den i loven beskrevne målsætning, og
- 2) at den af befolkningen ønskede apotekservice ikke kan opretholdes, fordi de økonomiske vilkår for apotekssektoren – og konsekvenserne af regnskabsbestemmelserne og afgift-/tilskudsordningen – ikke er afklarede.

Foreningen må således konkludere, at det på grundlag af de senest foretagne beregninger er åbenbart, at man ikke kan opretholde et privatøkonomisk og privatretligt apotekervæsen på grundlag af de uklare hensigtsklæringer, der er nedfældet i bemærkningerne til lovforslaget.

Foreningen vil derfor snarest over for folketingsudvalget dokumentere disse vurderinger, som understreger, at det er ubetinget nødvendigt, at der indføres et forhandlingsudvalg for apotekervæsenet efter samme principper som gældende for alment praktiserende læger, jfr. sygesikringslovens § 27.

Med venlig hilsen

p. f. v.

H. TOVBORG-JENSEN

formand

/ Peter J. Kielgast
generalsekretær

Til medlemmerne af folketingets kommunaludvalg